

Dag T. Elgvin

- Avsender: Dag T. Elgvin
- Høringsinstans: Privatperson
- Ønsker å ta stilling til høringen: **JA**

Avgitte svar

Lovens formål og medlemskapsspørsmål

1. Dagens tre lover erstattes av én felles lov om tros- og livssynssamfunn

jf. kap. [6](#), [8](#), [18](#) og § [1](#) i høringsnotatet (åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

2. Lovens formål skal være å understøtte tros- og livssynssamfunnene

jf. [kap. 7](#) og § [1](#) i høringsnotatet (åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

*Forslag til nytt første ledd:
«Formålet med loven er å understøtte tros- eller livssynssamfunn som bygger opp om Grunnlovens § 2.» § 1 første ledd bygger på Grunnlovens § 16 første punktum, som slår fast at alle innbyggere har fri religionsutøvelse. Dette prinsippet støtter jeg fullt ut. Grunnlovsendringen i 2012 hadde som premiss at staten skulle drive en «aktivt støttende» politikk på dette feltet, bl a ved å gi økonomisk støtte. Formålet var å understøtte alle tros- eller livssynssamfunn på lik linje (kap 6.3.1. tredje avsnitt). I redegjørelsen for forarbeidene til § 16 (kap 6.2.3) står det ingenting om prinsippet om like-behandling ble vurdert ut fra Grunnlovens § 2. Hvis dette ikke ble gjort i 2012, er det påkrevet at det gjøres nå, da man ser klarere hvilke verdier enkelte religioner bærer med seg. En slik like-behandling bygger på den forutsetning at alle religioner og livssyn er like «gode» eller like viktige eller verdifulle for samfunnet,*

altså livssyns-nøytralitet, et dogme som har preget samfunnsdebatten i flere tiår. Dette er en høyst tvilsom premiss; ethvert menneske vet intuitivt at noe er rett og noe annet er galt. Enten mener man at det er ok å slå barna sine, eller så mener man at det er galt. Departementet synes å være klar over at ikke alle verdier har samme virkning i samfunnet, sist i 5. avsnitt står det at støtte til tros- og livssynsmessig virksomhet «hviler nødvendigvis på en forutsetning om at virksomheten generelt har positiv verdi for den enkelte og for samfunnet.» Dette er utdypet i 7. avsnitt, der man skriver om «trossamfunn som i lære eller praksis bryter med sentrale verdier i det norske samfunnet». Den overordnede formulering for disse 'sentrale verdier' står i Grunnlovens § 2: " vår kristne og humanistiske arv". Departementet legger til grunn det Lovavdelingen skrev: «forskjellsbehandling som forfølger lovlige formål» vil normalt være forenlig med grunnlovsbestemmelsen (kap 6.2.3.3). Da bør det være rimelig å forskjellsbehandle trossamfunn som har formål som direkte støtter Grunnlovens § 2, mot dem som ikke gjør det. Departementet skriver at «bestemmelsen ikke er slik å forstå at den etablerer et grunnlovbeskyttet rettskrav på at finansieringsordningene i framtiden skal være som de var på tidspunktet for grunnlovsendringen.» (s 39). Finansieringsordningene bør opplagt være instrumentell, slik at trossamfunn som i lære eller praksis bryter med sentrale verdier i det norske samfunnet, ikke får statsstøtte. § 1 tredje ledd punkt d slår fast at en sammenslutning som «har bekjempelse av religion eller livssyn som hovedformål», ikke regnes som tros- eller livssynssamfunn. Dette bør ikke kun gjelde der bekjempelse av religion eller livssyn er hoved-formål. 'Hovedformål' bør endres til 'ett av sine formål'. Begrunnelse: Hvis en sammenslutning har som et av sine formål å bekjempe andre religioner eller livssyn, er formålet i strid med prinsippet om religionsfrihet, og i strid med Grunnlovens § 16. Da er det ingen grunn til at en sånn sammenslutning

skal godkjennes som tros- eller livssynssamfunn og være berettiget til statsstøtte.

3. Loven skal definere tros- og livssynssamfunn som "sammenslutninger for felles utøvelse av en religiøs tro eller et sekulært livssyn"

jf. [kap. 7](#) og [§ 1](#) i høringsnotatet (åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

4. Den gjeldende lovregulerte ordningen om barns tilhørighet til tros- og livssynssamfunn oppheves

jf. [kap. 18](#) og [§§ 2](#) og [3](#) (lenkene åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

Registrering og tilskudd

5. Det settes som krav for registrering av tros- og livssynssamfunn at samfunnet må ha mer enn 500 medlemmer som har fylt 15 år

jf. [kap. 7](#) og [§ 3](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

6. Lovens antallskrav kan oppfylles ved at likeartede samfunn søker om å bli registrert i fellesskap

jf. [kap. 7](#) og [§ 3](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig

Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

7. Det gis hjemmel i loven for at antallskravet kan fravikes i helt særlige tilfeller

jf. [kap. 7](#) og [§ 3](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

8. Et samfunn må være registrert for å ha krav på tilskudd og for å kunne tildeles vigselfrett, jf. kap. 7 og 19 og §§ 3 og 4 og forslag til endring i ekteskapsloven § 12 første ledd.

jf. [kap. 7](#) og [19](#) og [§§ 3](#) og [4](#)

forslag til endring i ekteskapsloven § 12 første ledd (lenkene åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

9. Staten skal overta kommunenes finansieringsansvar for tilskudd til tros- og livssynssamfunn utenom Den norske kirke

jf. [kap. 13](#) og [§ 4](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

10. Tilskudd til tros- og livssynssamfunn utenom Den norske kirke skal beregnes etter antallet medlemmer i samfunnet over 15 år

jf. [kap. 14](#) og [§ 4](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

Forslag til ny formulering av § 4 første ledd: «Registrert tros- eller livssynssamfunn som bygger opp om Grunnlovens § 2, kan kreve tilskudd fra staten.» Begrunnelse: Tiden for å støtte alle ideologier ut

fra et likebehandlings-prinsipp, må være over. Terror-angrepene i Europa de siste årene har vist at det først og fremst er én ideologi som bevisst bruker vold mot uskyldige for å spre kaos og frykt, og for derved å destabilisere samfunnet. Det langsiktige målet er å innføre et islamsk styresett. Den Europeiske Menneskerettsdomstolen var klar i krusifiks-saken: Et land har rett til å prioritere egen kultur. Norge har rett til å prioritere kristne og humanistiske verdier. Staten har ingen plikt til å støtte alle religioner, og slett ikke islam som har et formål i strid med Grunnloven § 2. Dette bryter ikke med prinsippet om trosfrihet. Enhver kan tro på det han/hun vil og fortsatt samles for å praktisere sin religion/ livssyn så lenge man ikke bryter norske lover. Jeg ser med glede at departementet har gått bort fra prinsippet om verdinøytralitet: Debatten «aktualiserer spørsmål om statens tros- og livssynspolitikk tydeligere enn i dag bør være instrumentell, at den mer aktivt skal søke å realisere ulike politiske målsettinger.» (kap 6.3.1, s 42). Departementet støtter seg til Stålssett-utvalget om at «tros- og livssynssamfunn kan bidra til videreutvikling av en sammenbindende verdimeslig infrastruktur, og dermed samhold og tillit, i samfunnet.» (kap 6.3.2.3, s 44). De kan, men det betinger at de har felles verdier. Dessverre er det ikke alltid slik. Tros- og livssynssamfunn kan ha «verdier eller praksiser som går på tvers av det staten ønsker å fremme» (s 45). Departementet bør derfor legge vekt på at staten Norge har et verdigrunnlag, og at dette skal være grunnlaget for å bygge samhold. Kjernen i både den kristne og den humanistiske arv er menneskesynet: Hvert menneske er ukrenkelig, har egenverdi og en iboende verdighet, og alle mennesker er likeverdige. Departementet skriver nederst på s 46: «samfunnene skal følge alminnelig lov». Da er det høyst rimelig å kreve at de også skal følge Grunnlovens § 2. Derfor er det påkrevet å drøfte prinsippet for statsstøtte ut fra Grunnlovens § 2: Er det i samsvar med Grunnlovens § 2 å støtte tros- og livssynssamfunn som har en lære eller praksis som er

i strid med kristne og humanistiske verdier? Det er lett å finne praksiser i strid med disse verdier.

Departementet gir to eksempler, hentet fra EMD, i kap 6.2.2, side 37:

"polygamous or underage marriage ... or a flagrant breach of gender equality". Jeg støtter departementet i at man bør vurdere vilkår for at

«tros- og livssynssamfunnene ikke aktivt skal bidra til å undergrave eller svekke viktige fellesverdier i samfunnet.» (s 47). Departementet har dessverre ikke redegjort for hva

«viktige fellesverdier i samfunnet»

er. Her kan man vise til de seks verdiene Stortingsflertallet foreslo i Dok 8:37 S (2015 – 2016):

«Integrering i Norge skal bygge på grunnleggende verdier som

demokrati, rettsstat, universelle menneskerettigheter, ytringsfrihet, likestilling og likeverd», vedtatt i januar 2016. Jeg vil tro at

stortingsflertallet med 'universelle menneskerettigheter' mente FNs menneskerettighetserklæring.

Denne høsten har Terje Tvedt reist spørsmål om rettighetene i FNs erklæring virkelig er universelle, og

pekt på at Organisasjonen av islamske stater (OIS) har vedtatt sin egen menneskerettighetserklæring (Kairo 1990). Her heter det i artikkel 24 at alle menneskets friheter og

rettigheter er underlagt sharia. Se:

<http://www1.umn.edu/humanrts/instate/cairodeclaration.html>

Her er noen eksempler på

forskjellene: FN art 1: «Alle er født frie og med samme menneskeverd og menneskerettigheter». Islam bestemmer at vantro er mindre verdt enn muslimer. Art 2: «Enhver har

krav på alle de rettigheter som er nevnt i denne erklæring, uten forskjell av noen art, f. eks. på grunn av rase, farge, kjønn, språk, religion (...).» Islam fastslår mannens

herredømme over kvinnen og gir ham rett til å være voldelig mot kvinnen. Ikke-muslimer har færre rettigheter enn muslimer, jfr 'dhimmi-statusen'. Art 4: «Ingen må holdes i

slaveri eller trelldom». Muhammed hadde slaver. Koranen dokumenterer at slaveri var

akseptert av Allah. Art 5: «Ingen må utsettes for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff». Koranen foreskriver amputasjon og

korsfesting for ikke-muslimer. Art 7:

«Alle er like for loven og har uten diskriminering rett til samme beskyttelse av loven (...)». Koranen bestemmer at i en rettsak er kvinnens vitnemål verdt halvparten av mannens, og jenter arver halvparten av gutter. Art 16: «Voksne menn og kvinner har rett til å gifte seg og stifte familie uten noen begrensning som skyldes rase, nasjonalitet eller religion(...)». Muslimske samfunn har tradisjon for at en mann i familien bestemmer hvem datteren skal gifte seg med. Spesielt får hun ikke lov å gifte seg med en ikke-muslim. Art 18: «Enhver har rett til tanke-, samvittighets- og religionsfrihet (...)». Koranen sier at det godtas ingen annen religion enn islam, og foreskriver en «ydmukende straff» for frafalne, ofte dødsstraff. Art 19: «Enhver har rett til menings- og ytringsfrihet. Denne rett omfatter frihet til å hevde meninger uten innblanding og til å søke, motta og meddele opplysninger og ideer gjennom ethvert meddelelsesmiddel og uten hensyn til landegrenser». Koranen angir dødsstraff for å si noe ufordelaktig om islam eller Muhammed. Det er liten toleranse for ytringer som mottakeren betrakter som krenkende. Sharia-reglene bryter altså fundamentalt med FNs menneskerettighetserklæring og med norske lover. Målet for islam er å bli et verdensomspennende kalifat. I land som følger islam, er andre religioner enten undertrykt eller forbudt, og konvertering fra islam er forbudt. Barn blir automatisk født som muslimer, noe som skrives inn i ID-papirene, og det er i praksis umulig å få endret dette hvis man skulle konvertere. Mange er blitt fengslet, og noen har greid å rømme. Islam er både en religion og en politisk ideologi. Sagt på en annen måte: en religiøst begrunnet ideologi. Islam gir ikke rom for andre religioner, jfr uttrykkene 'krigens hus', (der islamske regler ennå ikke har vunnet hegemoniet) og 'fredens hus' (der islamske regler gjelder). Islam har derved et mål som er klart uforenlig med Grunnlovens § 2, og det vil være i strid med Grunnloven å støtte sammenslutninger med en slik ideologi. Departementet kan ikke slå seg til ro med at noen

islamske moskéer sier de er 'moderate' og at mange muslimer sier de ønsker å bli integrert. Det er helt sikkert mange som mener dette oppriktig, men ikke alle. President Erdogan i Tyrkia har uttalt: «Det finnes ikke noe 'moderat islam'. Islam er islam.» Det Muslimske Brorskapet har 'integrering' som strategi, men dette brukes for å få innpass i sentrale posisjoner i samfunnet. Det langsiktige målet er å omgjøre Vesten til et islamsk kalifat. Hvis dette høres tvilsomt ut, vil jeg vise til strategi-dokumentet til Det Muslimske Brorskapet, som ble funnet i etterforskningen etter 11. sept-angrepet, hos Youssef Nada, director of the Al-Taqwa Bank of Lugano i Sveits. "Included in the documents seized during the raid of Nada's Swiss villa was a 14-page plan written in Arabic and dated December 1, 1982, which outlines a 12-point strategy to "establish an Islamic government on earth" – identified as *The Project*." Her heter det blant annet:

- Avoiding open alliances with known terrorist organizations and individuals to maintain the appearance of "moderation";
- Infiltrating and taking over existing Muslim organizations to realign them towards the Muslim Brotherhood's collective goals;
- Using deception to mask the intended goals of Islamist actions, as long as it doesn't conflict with shari'a law;
- Avoiding social conflicts with Westerners locally, nationally or globally, that might damage the long-term ability to expand the Islamist powerbase in the West or provoke a lash back against Muslims;
- Establishing financial networks to fund the work of conversion of the West, including the support of full-time administrators and workers;

Se: <http://archive.frontpagemag.com/readarticle.aspx?ARTID=4476>

OIS og deres støttespillere har flertall i FN, derfor er det bare et tidsspørsmål før FNs menneskerettighetserklæring av 1948 blir endret i retning Kairoerklæringen. Norge kan ikke da passivt følge et flertall i FN, når dette bryter med Grunnlovens § 2. Dette er enda et argument for at Norge bør holde de kristne og humanistiske verdiene høyt.

Konklusjon: Staten kan ikke gi

statsstøtte til tros- og livssynssamfunn som har formål / verdier / praksis i strid med Grunnlovens § 2.

11. Satsen for tilskudd per medlem i tros- og livssynssamfunn utenom Den norske kirke skal reguleres årlig i samsvar med endringene i statens tilskudd til Den norske kirke

jf. [kap. 14](#) og [§ 4](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

12. Tilskudd til investeringer av Den norske kirkes kirkebygg fra før 1900 skal ikke inngå i reguleringsgrunnlaget for tilskudd til andre tros- og livssynssamfunn

jf. [kap. 14](#) og [§ 4](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

13. Tilskudd til oppgaver Den norske kirke utfører på vegne av det offentlige skal ikke inngå i reguleringsgrunnlaget for tilskudd til andre tros- og livssynssamfunn

jf. [kap. 14](#) og [§ 4](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

14. Tilskudd til utgifter som følger av Den norske kirkes særlige stilling skal ikke inngå i reguleringsgrunnlaget for tilskudd til andre tros- og livssynssamfunn

jf. [kap. 14](#) og [§ 4](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig

Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

15. Samfunn skal kunne nektes tilskudd dersom de mottar bidrag fra stater som ikke respekterer retten til tros- og livssynsfrihet

jf. [kap. 15](#) og [§ 6](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

I første ledd brukes uttrykket : «alvorlige lovbrudd». Selv om det er gitt eksempler, bør dette presiseres klarere. I andre ledd står det at tros- eller livssynssamfunn som utfører, oppfordrer til eller uttrykker støtte til handlinger som utgjør en alvorlig krenkelse av andres rettigheter og friheter, kan nektes tilskudd etter § 4. Dette bør være en skal-regel, slik som i den neste setningen. Formuleringen «klart skadelige» for barn bør presiseres. Tredje ledd handler om bidrag fra stater som ikke respekterer retten til tros- og livssyns-frihet. Dette er for svakt, i og med at penger kan sendes fra slike stater til en annen stat som praktiserer tros- og livssynsfrihet, og derfra videre til Norge, jfr «smutthullene» som er drøftet i kap 15.4.1, s 141. Alle smutthull bør tettes, jfr Stortingets to anmodningsvedtak, nr 442 og 929. Formuleringen 'tar imot bidrag' kan tolkes som at de mottar penger regelmessig. Teksten bør også omfatte én-gangs gaver. Forslag til presisering: Et trossamfunn «får ikke statlig støtte det året det har mottatt bidrag fra andre stater/ utlandet. Evt utbetalt støtte skal tilbakebetales.» Departementet skriver i kap 15.4.2 at man mener 100.000 kr. må være en grei grense i støtte fra én stat i løpet av ett år. Denne regelen er lett å omgå. Hvis et trossamfunn trenger mer enn 100.000 kr., kan man sørge for mange givere i mange land som hver gir litt under beløpsgrensen. Hvis departementet vil ha en grense på 100.000 kr., bør dette gjelde totalsum pr år. Strengt tatt mener jeg summen bør være null. Øverst på s 142 viser man til et «gjensidighetsprinsipp» og vil ikke inkludere stater som bryter menneskerettighetene. Dette er for svak. Selvsagt bør man nekte støtte

fra stater som bryter FNs menneskerettigheter. At man kun vil ramme offentlig utenlandsk finansiering, synes merkelig. Her er et stort smutthull. Det er ikke vanskelig for en stat å sende penger til en organisasjon eller privatperson, før pengene sendes videre til Norge. Å sette opp et krav om at trossamfunnet var «i god tro» om at midlene kom fra en offentlig kilde, er også naivt. Enhver kan påstå det, og vil unngå å bli dømt i en rettsak. Alle disse smutthullene vil tettes ved følgende nye formulering: Tros- eller livssyns-samfunn har ikke anledning til å ta imot gaver fra utlandet. Fjerde ledd: «Tilskudd kan kreves tilbakebetalt» er for svakt. Bør være: Tilskudd skal tilbakebetales.

16. Det skal overlates til fylkesmannen å treffe vedtak om registrering og tilskudd etter loven og å føre tilsyn med virksomheten

jf. [kap. 17](#) og [§ 7](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

17. Fylkesmannens myndighet etter loven skal kunne ivaretas av ett fylkesmannsembete

jf. [kap. 17](#) og [§ 7](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

Den norske kirke

18. Særskilte bestemmelser som kun retter seg mot Den norske kirke (kirkelig rammelov) skal gis i et eget kapittel i den nye trossamfunnsloven

jf. [kap. 8](#) og [§§ 8 – 16](#) (lenkene åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

19. Det skal overlates til Kirkemøtet å fastsette nærmere bestemmelser om kirkens organisering, kirkelig inndeling, kirkelige organer og valg til disse

jf. [kap. 8](#) og [§§ 10 og 11](#) (lenkene åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

20. Det skal overlates til Kirkemøtet å fastsette bestemmelser om kirkebygg

jf. [kap. 8](#) og [§ 13](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

21. Det skal overlates til Kirkemøtet å fastsette bestemmelser om, og med hvilke unntak og særregler, forvaltningsloven, offentlighetsloven og arkivloven skal gjelde for kirken

jf. [kap. 8](#) og [§ 16](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

22. Det skal overlates til Kirkemøtet å fastsette om medlemmer av kirken skal betale medlemskontingent

jf. [kap. 10](#) og [§ 12](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig

Uenig

Hvor viktig er dette?

Eventuell kommentar

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

23. Bestemmelsene om at soknet og Den norske kirke er selvstendige rettssubjekter skal videreføres

jf. [kap. 8](#) og [§ 9](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

Hvor viktig er dette?

Eventuell kommentar

- Enig
 Uenig

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

24. Mener du at Den norske kirke skal finansieres ved at a) Dagens økonomiske oppgavefordeling mellom staten og kommunene føres videre, eller b) Staten skal overta det ansvaret kommunene i dag har for finansiering av den lokale kirke?

jf. [kap. 9](#) og [§ 12](#) (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

Hvor viktig er dette?

Eventuell kommentar

- a) Dagens økonomiske oppgavefordeling mellom staten og kommunene føres videre.
 b) Staten skal overta det ansvaret kommunene i dag har for finansiering av den lokale kirke.

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Vigselsrett, gravplassdrift og andre spørsmål

25. Vigselsrett for tros- og livssynssamfunn skal videreføres, jf. kap. 19 og forslag til endringer i ekteskapsloven §§ 12 og 13.

jf. [kap. 19](#)
forslag til endringer i ekteskapsloven §§ 12 og 13 (lenkene åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

Hvor viktig er dette?

Eventuell kommentar

- Enig
 Uenig

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

26. Den lokale kirkes ansvar for gravplassdrift og –forvaltning skal videreføres som normalordning, jf. kap.

22 og forslag til endringer i gravferdsloven § 23.

jf. [kap. 22](#)

forslag til endringer i gravferdsloven § 23 (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

27. Fylkesmannen skal etter søknad fra kommunen kunne treffe vedtak om overføring av gravplassansvaret til kommunen, jf. kap. 22 og forslag til endringer i gravferdsloven § 23.

jf. [kap. 22](#)

forslag til endringer i gravferdsloven § 23 (lenken åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar

28. Det ansvaret bispedømmerådet har etter gjeldende gravferdslov, skal overføres til de enkelte fylkesmenn, jf. kap. 22 og forslag til endringer i gravferdsloven §§ 4, 21 og 24

jf. [kap. 22](#)

forslag til endringer i gravferdsloven §§ 4, 21 og 24 (lenkene åpnes i nytt vindu)

Velg et alternativ

- Enig
 Uenig

Hvor viktig er dette?

- Viktig
 Ikke viktig
 Ingen oppfatning

Eventuell kommentar